

Bøhler - milliardærenes løpegutt

Dette er en tekst vi har fått tilsendt.

De fleste i Oslo har nok sett Jan Bøhler i avisa. De parodiske klærne med print «Groruddalen». Hettegenserne og det voldsomme fokuset på å fremstå som et eller annet, men som i stedet gir en merkelig fornemning av at ingen som faktisk er noe prøver så hardt.

Bøhler vil gjerne være “folk flest” eller “østkantfolk” (navnet på boka hans). Han vil ikke bli sett i dress og slips. Men Bøhler har også en stor kjærlighet for politiet, som han mener kan løse Groruddalens problemer. Han har i mange år vært kontroversiell i Ap på grunn av sjåvinistiske uttalelser. I desember i fjor førte han dette til et nytt nivå, da han foreslo at alle på T-banen på Lindeberg/Furuset skulle sjekkes for

kniv. ((<https://www.vg.no/nyheter/innenriks/i/0KBMXM/jan-boehler-vil-ha-kniv-kontroller-paa-t-banen>))

Bøhler selv har vært stortingsrepresentant i 15 år. Da han skjønnte at han ikke ville bli valgt inn i år igjen byttet han parti umiddelbart. Det er kanskje ikke spesielt sjokkerende at Bøhler ville passe inn i det enda mer sjåvinistiske senterpartiet. Målinger tyder nå på at Sp stjeler velgere fra AP i Oslo, og spesielt Oslo øst. ((<https://www.nettavisen.no/nyheter/ny-sjokkmaling-jan-boehler-stjeler-velgere-fra-alle-andre/s/12-95-3424047622> <https://www.nrk.no/trondelag/senterpartiet-stjeler-velgere-fra-bade-hoyre-og-arbeiderpartiet-i-trondelag-1.15467324>))

Østkantfolk

Jan Bøhler ga også ut boka *Østkantfolk* i 2020. Bøhler er vokst opp og bor fortsatt på Østkanten i Oslo, og boka handler om en blanding av dette og hans store lidenskap: gjengene i og rundt Oslo og hva han mener er løsningen, altså mer politi og strengere straffer, også for mindreårige. Bøhler skjuler ikke ståstedet sitt. Han forteller åpent om hvordan han, sammen med andre arbeiderpartifolk og topper, tok opp kampen mot innvandrere og trygdemisbrukere.

«Det dreide seg om folkeskikk og det å stille krav til folk»((*Østkantfolk*: 25)), sier han om drosjesvindelsaken der flere hundre drosjeeiere ble siktet. «Dette var noe langt mer omfattende enn «råtne epler». Noe hadde gått fullstendig galt med integreringen fra start for den første store innvandrerguppen»((*Østkantfolk*: 30))

Og sånn fortsetter det. Han er tydelig på hva han mener er de positive konsekvensene av dette arbeidet: «plutselig var det mulig å debattere feilslått integrering, generelt misbruk av velferdsordninger og samfunnsmoral.»((*Østkantfolk*: 31)) Han er fornøyd med å ha skapt debatten om snillisme. Dette kaller han å føre en fordomsfri debatt om integrering.((*Østkantfolk*: 34))

Han fortsetter med sin analyse av hva som er årsaken til problemene:

«Mange av disse ungdommene har sine problemer med utenforskap, ofte fordi foreldrene deres faktisk velger å være utenfor det norske samfunnet» og «utenforskapet har et språk – et annet språk» ((*Østkantfolk*: 46)). For å gjøre det enda tydeligere hva han mener, forklarer Bøhler at han hører foreldrene til barn på T-banen slå over fra norsk til et annet språk, slik at barna skal kunne snakke det språket, noe han tenker med gru på((*Østkantfolk*: 47)). Han mener det er en selvfølge at familier med bakgrunn fra andre land skal snakke norsk hjemme. Bøhler mener altså i største alvor at utenforskapet, årsaken

til gjengene, er at barna i Groruddalen snakker morsmålet sitt.

Etter et drap på Ellingsrud forteller Bøhler at noen i lokalmiljøet ønsker fritidsklubb for unge, mens andre snakker om mer politi. Bøhlers engasjement er det siste.

Bøhler og borgerskapet

Millionæren Jan Sissener likte *Østkantfolk* så godt at han donerte boka til politikerne på Stortinget og i Oslo(<https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/weeAb4/mange-millionaer-gir-jan-boehler-bok-til-337-politikere>). Det er en grunn til at Bøhler kaller det «østkantfolk» og ikke arbeiderklassefolk. Vi lever i et klassesamfunn, og det betyr at hvor du er i hierarkiet er bestemmende for livskvaliteten din. Fattige familier, familier med arbeidsløse foreldre eller foreldre i yrker med svært lav lønn, sammen med sosial undertrykking som rasisme og klasseforakt fører direkte til svært mange problemer, og er svært tungt å bære for ungdom. Undersøkelser viser blant annet at barn av foreldre med svært lav lønn har 3 til 4 ganger så stor sjanse for å utvikle en psykisk lidelse som barn av rike foreldre.(<https://www.fhi.no/nyheter/2021/mye-storre-risiko-for-psykiske-lidelser-hos-barn-av-foreldre-med-lav-inntek/>) Til tross for at Bøhler forsøker å melke alt han kan ut av å være fra Østkanten, har han overhodet ingen erfaring med å være undertrykt, og hans manglende politiske analyser gjenspeiler dette.

Bøhler sin bok bærer nærmest preg av nasjonalromantikk, men satt til Groruddalen spesifikt. -Før i tida skjønner du, da snakka alle sammen i 'dalen. Faren hans hadde så mye kontakt med folk, snakka med alle. Men plutselig fikk han "lite kontakt". Bøhler forklarer at dette har å gjøre med «folkeskikken» til innvandrere. Det er nesten ironisk, da nordmenn ikke akkurat er kjent som det mest sosiale og

snakkesalige folkeslaget når det gjelder fremmede og naboer. Det handler om direkte rasisme fra Bøhler sin side.

Det er lite givende for oss å spekulere i hvorfor faren til Bøhler opplevde at han ikke lenger hadde det sosiale livet han var vant til. Det viktige er at Bøhler utnytter denne fortellinga i sin ulne, rasistiske rammefortelling. Han ser også ut til å ha glemt de hvite, norske ungdomsgjengene som vanka på Østkanten før de «utenlandske» kom til.

Bøhler har en del påstander som han ikke kan dokumentere. Sysselsettingen blant innvandrere er lavere hos eldre aldersgrupper, noe som tyder på en manglende integrering – ifølge Bøhler ((Østkantfolk: 238)). Men er det manglende integrering som har skylda, eller kan vi undersøke andre forklaringer?

For eksempel er en del av de jobbene som er tilgjengelige for innvandrere svært tunge jobber, med lite trygghet og forutsigbarhet. Et eksempel på dette er renhold, der folk ofte må jobbe fra 4 til 7 om morgenen, for så å gå på igjen fra klokka 6 til 8 om kvelden, uten å tjene i nærheten av godt nok til å leve, i tillegg til at jobben er fullstendig ustabil og selvfølgelig ikke fast. Etter noen år til og fra i slike jobber, med de store problemene med NAV hver gang lønninga ikke strekker til, kan det være folk blir slitne. Hva gjør folk når de finner ut at det faktisk ikke stemmer at de vil få en bedre jobb, en jobb der de blir behandlet ok, og ikke blir sett ned på, samtidig som en kan overleve av lønna? En levelig jobb er ikke realistisk for alle i dette systemet.

Men Jan Bøhler ønsker ikke å forstå dette, og han vet antageligvis ingenting om slike jobber. Han har tross alt vært stortingsrepresentant i 15 år, og i det sekundet han skjønnte at han ikke kom til å komme inn på Stortinget i år, byttet han parti.

Jan Bøhler har ingen forståelse for problemene i Groruddalen.

Han er glad i stedet Groruddalen, men ikke folka. Hans løsning for Groruddalen er faktisk å bytte ut folket.

Flytt NRK til Groruddalen

Bøhler og SP har lagt fram planer om å få flytta NRK til groruddalen. ((<https://groruddalen.no/nyheter/nrk-til-groruddalen/19.15382>
<https://www.a0.no/sp-snur-vil-ikke-flytte-140-arbeidsplasser-ut-av-oslo-likevel/s/5-128-55758>))

NRK er en attraktiv arbeidsplass for småborgere, og Bøhler håper at hvite småborgerlige nordmenn flytter inn på Grorud og “drar Dalen opp”. Det manglende klasseperspektivet fører mildt sagt til merkelige konklusjoner.

Dersom du bryr deg om folk i groruddalen, og om de problemene som er der, så ønsker du å løse de problemene, ikke flytte inn andre folk som kan dekke over at problemene finnes. Hvis du blander et nabolag med rike folk, middels rike og fattige, så vil gjennomsnittet være helt greit. Det betyr ikke at alle har det bra, og det har ikke løst noen som helst problemer for de fattige utover å skjule de fra statistikken. Faktisk vil gentrifisering gjøre livet vanskeligere for de som er fattige. Hushaier vil investere i leiligheter for middelklassen og prisene på boliger, både kjøpeboliger og leieboliger vil øke. Butikkene vil markedsføre seg mot småborgerskapet. Resultatet blir at både varer og boliger blir dyrere for de fattige. Proletariatets livskvalitet vil derfor bli dårligere.

Problemer i Groruddalen har flere årsaker, men noen viktige er arbeidsledighet, lavinntekstjobber, skiftjobbing (som gjør at foreldrene må være borte fra barna), i tillegg til manglende nettverk, språk og muligheter til utdanning, støtte mm. Det hjelper ikke folk med lavinntekstjobber, eller ingen jobb, at den nye naboen jobber i NRK. Og det hjelper ikke mora som er alene med tre tenåringssønner fordi far jobber hver kveld for minimumslønn at det skal satses på politi og vektere.

Politi i groruddalen er politisk kontroll

Bøhler er som nevnt svært interessert i å få mer politi til groruddalen. Dette er populært hos milliardærer. (<https://www.aftenposten.no/oslo/i/G0RL2J/ny-riking-gir-pengestoette-til-senterpartiet-i-oslo-jan-boehler-er-trek>) Noen lurder kanskje på hvorfor det er viktig at en og annen millionær støtter Bøhler.

Viktigheten ligger i politiets funksjon. Politi har i utgangspunktet utgått fra væpnede styrker som har beskyttet de rikes eiendom fra de fattige, på samme måte som militæret har beskyttet rikdommene i landet mot andre land. Det spres en forestilling om at politiet i Norge er nøytrale og ikke en del av en klassestat. Det stemmer ikke. Politiet er i aller høyeste grad en del av klassestaten, og oppfører seg deretter. Politiet har hyppige besøk på østkantskoler, men langt sjeldnere på vestkantskoler. Mens borgerskapets sønner og døtre skal slippe å kontrolleres av politi, men få støtte og hjelp i livet, så skal støtten til proletariatet, østkantungdom og innvandrere bestå i straff og kontroll. Politiet sirkulerer oftere på østkanten og de straffer østkantungdom langt oftere enn vestkantungdom. Politiet hevder deres tilstedeværelse på østkanten fører til trygghet, men egentlig blir mange utrygge av å se politiet patruljere hele tiden. Borgerskapets klasseinteresse er at proletariatet skal godta betingelsene og ikke kreve mer, og politiets tilstedeværelse viser hva som skjer om en ikke følger reglene. Bøhler og milliardærene som støtter han agiterer for en slags militarisering av østkanten.

Systemet i seg selv er den egentlige årsaken til de aller fleste problemene i groruddalen, systemets konsentrasjon av penger, den anarkiske organiseringen av arbeidslivet, som gjør at folk ikke får bidratt med det de kan om de ikke er "heldige" nok til å bli ansatt av en arbeidsgiver. Dette i tillegg til

mengder av diskriminerende regler og organisering av systemet. Bøhler har tatt et helt tydelig standpunkt her – imot proletariatet og for en borgerlig stat og deres voldsapparat. Hvis Bøhler tror at hettegenser og adresse på østkanten skjuler standpunktene han må han tro igjen.